

דברי הכפר

שלושה תפוחים שינו את ההיסטוריה:

אחד של חוה,

שני של ניוטון,

ושלישי של סטיב ג'ובס!

גיליון מס. 2277 * ל' תשרי תשע"ב * 28 באוקטובר 2011

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

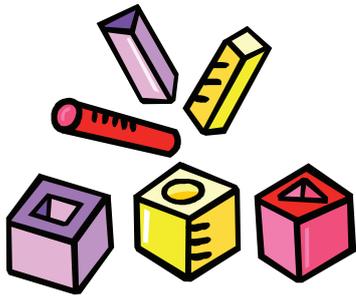
הרהורי סתיו

הרהורי סתיו

זה היה קיץ של התרגשויות. קיץ של שינויים. פתאום קם אדם והרגיש שהוא עם. והסתבר לעם שהוא לא לבד. יש רק לפתוח את הדלת ויש לך חבר, המון חברים. חברים לצרה וחברים לעת שמחה. הרופאים המתמחים התאחדו, הסטודנטים, האימהות... ביחד, אנחנו יודעים טוב יותר מה אנחנו רוצים. ורק כי רצינו כולנו שיחזור הביתה, גלעד באמת חזר מהשבי, והוציא את כולנו לחופשי. אהבנו נורא, במשך כמה ימים, את הבית את החברים ואפילו את ראש הממשלה. אנחנו כל כך אוהבים לאהוב, רק תנו לנו סיבות טובות להתרגש. ישנם ימים שאפילו את עצמינו אנחנו אוהבים. ומה עכשיו? בעודנו מחכים, כבר נהיה לנו "אחרי החגים" כבר עוזב תשרי, וחשוון. עומד בפתח. הבריכה שתהינו אם תפתח בעיתה, כבר עצמה עיניים עד לקיץ הבא.. עוד לא הספקנו להחליט מה אנחנו אוהבים יותר; קיץ או חורף... ודכדוכו של הסתיו כבר מציץ בחלונות. "לו רק לא נתתי לו ללכת". שלכת.

הרהר וכתב עבורנו יוסי בנאי

ממה עשוי כל יום שבא? מן יום כזה שבא
מציפיות לקראת היום הבא
מחגיגה אחת קטנה מרגע של משבר
מהשתתפות בצער של חבר

כך כן נושא לו האדם
נושא בשקט על גבו את כל חייו

ממה עשוי כל יום אפור? מן יום כזה אפור
מערפל משמש ומאור
מזכרון של אהבה שמתה כבר מזמן
ומפגישה שמשאירה סימן

כך כן נושא לו האדם
נושא בשקט על גבו את כל חייו

ממה עשוי כלי ום של חול? מן יום כזה של חול
מן המחר וגם מן האתמול
משיר מפרח מלבלב אולי גם מכאב
ומן היום אשר עובר חולף

כך כן נושא לו האדם נושא בשקט על גבו
את חורפיו ואת כל אביביו
עד סוף ימיו איתו ...

שרק נמשיך להתרגש ולאהוב.
ואם נרצה חזק את השלום. גם הוא יבוא. בטוח שיבוא, אם רק נרצה.
שושנה ש.

ימי הולדת

30/10 ויקטור בן רשף
קרני בת (נכדה-פרלסון)

31.10 סיון גליזר (נכד ברור)

2.11 ג'ורג' נאי
כפיר בן צבי (נכד)

4.11 שני כהן נאה (ה)

5.11 ג'וני פרנק
אריק אילייב

מזל-טוב!

ימי נישואין

30/10 פרנקי ופיל גליק

31.10 אור ואמילי אורן

5.11 דליה ואודי וגנר
חנה וריצ'ארד איסטון

נזכור

א	בחשון תשל"ו	6.10.75	גב' לואי אפרוט
א	בחשון תש"ע	19.10.09	בלנש לוי
ב	בחשון תשל"ט	5.11.78	גב' אסיה נמנוב
ו	בחשון תשמ"ב	3.11.81	פיליס לטוביץ

אַחרי החגים

זהו-זה אין מה לעשות. אחרי החגים זה עכשיו. ובכול זאת רצינו להוסיף כמה דברי סיכום לפני שכולם נכנסים למצב רוח של חודש מר-חשון, נטול ימי חג – ולא פחות חשוב – חופש..

מידי שנה אי שם בשלהי אלול, כאשר יהודים מאמינים מתעוררים לסליחות, **טרי ודורית**, מקבלות כמו **שאבי קורא לזה - צו מילואים** - זה אמנם לא מגיע במעטפה חומה, אלא בצו מחוייך שקורא לנו להתייצב אצל "קצינת הקישור" – שלנו עם החיור המקסים, **אולגה**.

אמנם אין צורך להתייצב במדים ובנעליים גבוהות, אבל ההתייצבות חובה! חמושות בתקציב (שאף פעם לא נראה שיספיק) אנו מתחילות להערך למשימה: לקיים את מצוות "**ושמחת בחגך**" לכלל אוכלוסיית כפר הנשיא.

האמצעי: מגוון פעילויות שתצלחנה ל"משוך" את כול קשת הגילאים של החברה שלנו כדי לחוות **יחדיו** את ימי החג. להוכיח (בעיקר לעצמנו) שלמרות השינוי וההפרטות בחיינו הקיבוציים, קיים - לפחות בכפר הנשיא – הרצון לחוויה תרבותית משותפת. ואנו יודעות שהיום זה כבר לא דבר מובן מאליו בחיי הקיבוץ.

וכך עם התובנות האלו, ואם התקציב (שכאמור אף פעם לא נראה שיספיק) אנו ניגשות לביצוע המשימה – ובסוף החג – כשנעלמת "תרועת הפסטיבלים" כדברי השיר, אנו שמחות לגלות שיש פרי לכול המאמצים והקשיים שבדרך.

ולכן אנו רוצות להודות לכול אחד ואחת מקהילת כפר הנשיא, חברים ואורחיהם, תושבים, ומתיישבי השכונה שלנו ושאר האושפיזין, שהגיעו לאירועים השונים שארגנו, ובכך תרמו להצלחתם ולהרגשת הסיפוק שלנו.

תודה על השתתפותכם הערה, **תודה** שהחזקתם מעמד... ושעודדתם אותנו במילה טובה ובכתף עוזרת ותומכת. זה בהחלט נותן כוח להמשיך. **בלעדיכם זה לא היה קורה!**

כמובן שאנו רוצות להודות לכול מי שעזרו לנו בארגון והוצאה לפועל של שלל האירועים. כמובן שגם בלעדיכם זה לא היה קורה! אנו לא מפרטים שמות כדי חלילה לא לשכוח מישהו טוב בדרך. אבל המבין יבין..

ועוד משהו קטן לסיום שבועי יירד בעריכת הכתבה... אבי גם אומר שדבר ידוע הוא שכאשר מילואימינק מתייצב לשמ"פ (שירות מילואים פעיל) הוא מייד נהיה **רעב עייף וח...** (צונזר ע"י המערכת).

אוכל וכיבוד היו בשפע! על העייפות המצטברת איכשהו כבר נתגבר! ו...

טרי ודורית

להתראות בצו המילואים הבא!

חזרה לחופש, ימים של שיגרה ופירורים.

כל מאמן אישי ילמד אותנו לשאוף קדימה, לכוון קצת יותר למעלה, להצליח במה שאנחנו מאמינים בו ובעיקר לחלום. ואיזו הרגשה נפלאה וגדולה זו כשהחלום מתגשם. אז איך מרגישים ביום אחרי שגלעד שליט חוזר הביתה? הרי במשך 5 שנים וארבע חודשים היה זה החלום של כולנו. הוא נכנס לכל בית ובית בישראל, הזכרנו אותו בכל אירוע, צעדנו בשבילו, שרנו למענו, גם לבשנו אותו ובעיקר חלמנו על יום חזרתו. ועכשיו מה???

תשמעו, כיף גדול להגשים חלום כזה ענק שייחקק בזיכרוננו עוד המון המון שנים. ברוך הבא ילד של אבא ואמא, של המשפחה ושל כולנו. מאחלת ומייחלת לגלעד ובני משפחתו שיחזרו לשגרה במהרה ויקבלו את חייהם הקודמים בחזרה, ושאיך שהוא גלעד יוכל לשים את הפרשה העגומה הזאת בצד ולהתקדם קדימה.

ועכשיו חברים יקרים היות וחלום אחד התגשם לנו, יש מקום לעוד הרבה חלומות שיש להגשים. לי יש צרור גדול של חלומות להגשים, מעלה לדרגה גבוהה את חלום השלום שלי. כן, אותו חלום על שלום שאמא שלי ואמהות אחרות חולמות עליו, אבל שלום אמיתי שמאפשר לי ולנו כולנו לחיות כאן בשקט בשמחה, בסבלנות, אהבה והרבה נחת, אמן אמן אמן.....

ועכשיו אחרי שסיימנו לסדר את סדר החלומות שלנו מחדש, אנחנו חוזרים למציאות. דבר ראשון נסכם את חג סוכות, שסיפק לנו הרבה מפגשים חברתיים והוסיף לנו הרבה קילוגרמים למשקלנו. ביום ראשון ורביעי חול המועד סוכות נפגשנו לפעילות אחר הצהריים בסוכה שבמרפסת יחד עם משפחות הקהילה של "קבלה לעם". הפעילויות היו מגוונות ונחמדות והארגון היה למופת.

בערב החג השני הלהיב את כולנו חברינו גיורא גודמן שהסביר לנו בדרכו המקורית, איך חדרה המוזיקה האמריקאית לחיינו ולזמר העברי, כבר מסוף שנות ה-50 ועד לימינו. ההרצאה למרות אורכה (כשעתיים) הייתה מקסימה, מלאה בהומור בריטי/ישראלי שרק גיורא יודע לחבר אותו וליצור כזה יופי. גיורא תודה ותמשיך להביא לנו את השנינות והיופי שבמחקרים שלך. מקווה שלא נצטרך לחכות עוד שנה לפני המפגש הבא. כל הכבוד על הרעיון לכיבוד המקורי (נקניקיה בלחמנייה, ובירה), לסיכום היה מהנה ביותר ומי שלא הגיע הפסיד.

הפסיד גם מי שלא הגיע למחרת בבוקר למשק הילדים להנות מפסטיבל הפישפשאנטי הייחודי שלנו, כמו תמיד היו פינות יצירה, ודוכני מכירה, סיבוב קצר על הסוסים וטיול ברחבי המשק בטרקטור ועגלה, וכמובן איך אפשר בלי פיתות בטאבון, לבנה וכל התוספות הנפלאות של שמן זית וזעתר, שוק קח-תן,

פעילויות לקטנטנים ועוד הרבה הרבה. העיקר שוב נפגשנו עם חברים, היה מקסים! ותודה לרג'י ומיכי ולכל העוזרים הקטנים, שעזרו להפיק את הבוקר הנחמד הזה. קינחנו את החג בטורניר הכדורגל לזכרו של צביקה קורנבליט ז"ל. אחרי 10 משחקים מורטי עצבים, זכו קבוצת החיילים שלנו לנצח את קבוצת הנעורים, למרות שזה לא בא להם בקלות. כל הכבוד לכל המשתתפים בעיקר לקבוצת הצעירים מהתלתונים ובעיקר לבנות שהשתתפו והוכיחו שגם להן עניין במשחק. זהו זה סיימנו הגענו לסוף, נותר לנו להודות לצוות המופלא דורית את טרי סוכות בע"מ, שכמו בשנים עברו הצליחו להגיע לקו הסיום ולארגן לנו חג מקסים ומהנה. תודה תודה, ונתראה בשנה הבאה.

נודה גם בהזדמנות זו לכל אלה שהיו שותפים להצלחה של החג. נודה לכל הידיים שעזרו, תרמו, סידרו, ניקו והתנדבו להצלחתו של כל אירוע ואירוע. זה רק מוכיח כמה כוחות נפלאים יש לנו בקהילה הנהדרת שלנו שיודעת להפיק ולהצליח לעשות למען הקהילה וכל זאת בכדי שנבלה שנפגש ונשמח ביחד. ועכשיו נותר לנו רק להוריד את כל הקלוריות שאספנו בארוחות החג המרובות ובמאכלי החג, ולחכות לחג הבא שהוא כמובן חג הסופגניות למי ששכח.

לפני שנעבור לדברים אחרים:

נספר על בילויי מיוחד שהשתתפו בו ילדי התלתונים בימי חול המועד. הילדים נסעו לאגמון החולה שם הם נחשפו לעולמם של אנשים בעלי מוגבלויות שונות. הם שמעו מאישה עיוורת על איך היא נעזרת בכלבת הנחייה שלה, שיחקו כדורסל כשהם יושבים בכיסאות גלגלים, כשהמדריך שלהם למשחק הוא נכה צה"ל קטוע רגל. אחר כך הם היו צריכים לזהות את טעם הגלידה כשעיניהם מכוסות. חוץ מזה נהנו הילדים מטיול בסביבת האגמון היפיפה וראו את המוני הציפורים והעופות, שהגיעו לכאן לעצירה ומנוחה קצרה, לפני המשך הדרך הארוכה לאפריקה.

מזל טוב לגליל רוזנקרנץ, שזכה השבוע לסיים בהצלחה את קורס הקצינים וקיבל את דרגות הקצונה הנכספות. כמובן, גם ברכות ואיחולים להורים האחים ולמשפחה המורחבת שמאד גאים בקצין הצעיר. גליל, עלה והצלח תמשיך לשרת את המדינה הזאת בכבוד, והעיקר שתמיד תחזור בשלום הביתה.

מזל טוב וברכות מעומק הלב גם לסבים לן וליבי ווינטרוב, וסבתא קרול לופוב, להורים רינה ויואל וכל המשפחה המורחבת שחגגו בסוף השבוע האחרון את בר המצווה של עידן. טקס העלייה לתורה התקיים בבית הכנסת הנחמד במשמר הירדן.

מי שמחפש רגע של יופי, שקט ונחת, מוזמן לעשות סיבוב מערכת בשעות הבוקר המוקדמות או בשעות הערב האחרונות וליהנות מיופי השדות החרושים, שמחכים לגשם, והנוף המהמם של הסתיו רגע לפני בואו של החורף. מטיול

קצר כזה מרוויחים פעמיים- אחד מהיופי והשלווה, שני מחילוץ שרירים ועצמות, מומלץ בחום. לכל אלה שלא בקו הבריאות איחולים מכולנו להחלמה מהירה ובריאות טובה,

תזכורת קטנה- למי שיש פקעות ובצלים שעדיין לא שתל, זה הזמן להכניס לאדמה כדי שיפרחו לקראת סוף החורף והאביב.

אם יש לכם חדשות ואתם רוצים שכולנו נדע ונחלוק איתכם, צרו קשר עם דורית ואבי הם כותבים פירורים בשבוע הבא. בינתיים נותר לי להזכיר לכם שמעשה טוב קטן, הוא ברכה גדולה בעיקר לנפש. מאחלת לכולם סוף שבוע רגוע בכיף בחיק המשפחה והחברים.

ארי והשטיינרים

שבת של אור, אהבה, חיים ושלום.

חודש הבריאות מתחיל

השבוע תתקיימה הפעילויות הבאות:

יום ב' 31.10 – לימוד שחייה פתוח לילדים קטנים עם המורה לשחייה טליה אבן דן (תושבת אצלנו), בשעה 16:00 ב"שפירית". יש לבוא עם הורה מלווה.

יום ה' 3.11 – רענון עזרה ראשונה עם האחות יפעת ו. בשעה 17:30 במועדון. מיועד לכולם ובמיוחד להורים, אנשי חינוך, נערים וכל מי שרוצה להתרענן בנושא.

יום שישי 4.11 – בעיות אורטופדיות בגיל המבוגר, עם הפיזיותרפיסט עופר ניצן, בשעה 10:00 במפגש. מיועד למבוגרים שבינינו ולכל מי שיש לו הורה מבוגר.

שבוע טוב

נורית

זהירות בדרכים

אני כותבת כי אני מפחדת, אני לא רוצה להגיע ליום שבו נגיד "הכתובת הייתה על הקיר" ואנחנו לא ידענו לקרוא אותה, לא רצינו, התעלמנו... לפני שבוע בקיבוץ בגליל נסע ילד בן שמונה על אופניים בשבילי הקיבוץ, אוטו נכנס בו! הילד התאשפז ואחרי המון בדיקות נראה כי הוא בסדר. זה יכול היה להיגמר אחרת. הטראומה לילד, להורים וגם לנהג הפוגע בטוח השאירו צלקות. חשוב לי שהילדים שלי ייסעו באופנים, יהיו עצמאיים ויוכלו להסתובב בבטחה בשבילי הקיבוץ. אך זה כל כך מפחיד, לדוגמא בשבוע שעבר מחדר האוכל עד לבריכה (שביל פנימי קצר מאוד) עברו אותנו 3 מכוניות. אני מלמדת את הילדים שבשבילים המרכזיים צריך לעצור, להסתכל ימינה ושמאלה לפני שחוצים, אני מלמדת את הילדים שלי את כללי הזהירות, אני מלמדת את הילדים שיש מכוניות, שנוסעות בשבילי הקיבוץ במהירות ושעליהם לפקוח עיניים לכל הצדדים. האם יש מישהו שמלמד את הנהגים לנהוג באותם כללי זהירות??

אני מבקשת מכל הנהגים לא לנסוע בשבילים שנועדו להולכי רגל. ואם בכל זאת החלטתם לנסוע בשבילים הצרים, אני מבקשת להוריד את המהירות ולהיות ערניים.

בהזדמנות זאת אני מבקשת לפנות לועדת תכנון, אני יודעת שדנתם בתכנון תנועה ברחבי הקיבוץ. אני לא יודעת איפה זה תקוע, אך חייבים למצוא פתרון לתכנון תנועה, בשעות שהאוטובוס אוסף ומחזיר את התלמידים לבית הספר. זו סכנת חיים אמיתית, נהגים באים מכל הכיוונים.

ולסיכום, יפה שעה אחת קודם! השתמשו בכבישים העוקפים כמה שיותר, עשו מאמץ קטן. הפעילו את הרגליים, זה בריא וזהיר.

מיה טיקוצ'ינסקי

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

ארבעת המינים

אמר לי חבר:

"מה קרה? דווקא עכשיו אין לך על מה לכתוב ולספר?
או שגם אתה כמו כמעט כול עם ישראל
החלטת בחול המועד איך שאומרים בעברית - "לגשר"?
"האמת" ניסיתי את עצמי להצדיק
"קצת חופש לא יכול לי להזיק...
לשמוע מוזיקה על כוס בירה קרה
וגם לקוראים מגיעה - ממני - חופשה קצרה ...
ובכול זאת אם כבר שאלת לשלומי ומה העינינים?
אתן לך את גרסתי למשל "ארבעת המינים"

חול המועד תפס את חמורנו חגיגי מתמיד
בין סוכה לסכך חש שיש גם לו מה להגיד:
"שמעתי בערב החג" אמר לחברו השואל
על משל ארבעת המינים ועם ישראל
משל חינוכי, ובצידו מוסר השכל
משל יפה על טעם וריח
שעליהם כבר אמרו חכמים ש"אין להתווכח"...

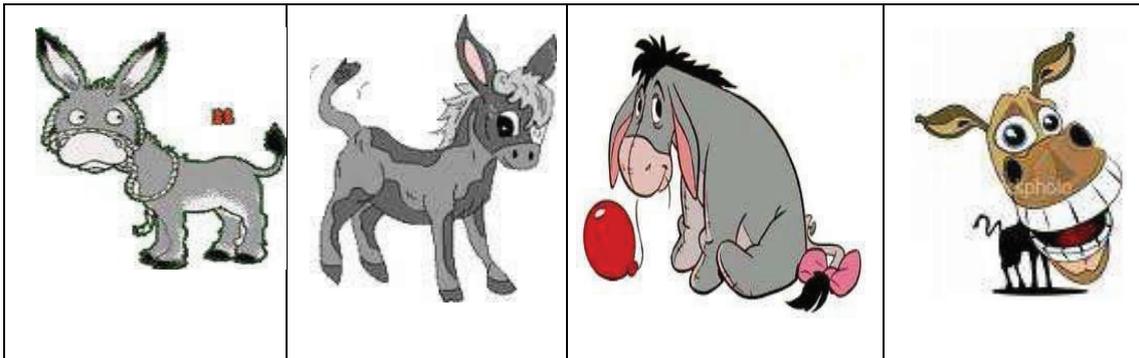
יש אנשים שבעת שמחה או בעת צרה
תמיד יבואו ויציעו יד וכתף לעזרה
בלי שאותם תבקש, ובלי לחכות לתודה
יפשילו שרוולים וירתמו לעבודה!

יש אנשים שמחכים להוראות
כדי לדעת מה עליהם מוטל לעשות
אבל מתי שאתה מהם מבקש ואומר
את שלהם יעשו על הצד הטוב ביותר!

יש אנשים "לא בשר, לא חלב"
עומדים מהצד מתבוננים במצב

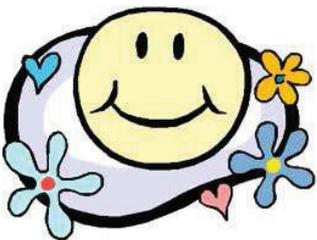
כשנזקקים לעזרתם - בדיוק אז נתפס להם הגב..
בעקרון הם מוכנים לעזור – אבל לא כרגע, מחר, לא עכשיו...

ויש כאלה שרואים כאשר אתה לחוץ ומזיע
יודעים רק לדרוש – להם הכול רק מגיע
רוע וזדון הוא הדלק שאותם מניע
במקום לעזור – עושים הכול כדי להפריע...

וגם משפט על **גלעד שליט** אם אתה כבר אותי שואל:
אני לא שופט, לא מנהיג, לא פוליטיקאי, בטח לא נביא
אבל בעיני תמיד: **עדיף אחד שלנו חי ובריא**
ומצידי שכול האלף ילכו לעזה ז"ל...

אבי

מהדורת החדשות תמיד נפתחת במילים ערב טוב - ואז במשך חצי שעה
הם מסבירים לך למה זה לא באמת ככה.

בנות ? תפסיקו לחכות לאביר על הסוס הלבן , אתם תפסידו את הזה עם הפרארי.

רק מבוגרים לא מצליחים לפתוח בקבוק המוגן מפני ילדים.

אף פעם לא טעיתי ואם טעיתי זה היה בטעות.

סבתא היקרה, את לא חייבת ללקק את האצבע כשאת מעבירה תמונות באייפון.

ליקטה : שושנה ש.

התחדשות

מילים: נעמי שמר

אחרי החגים יתחדש הכל.
 יתחדשו וישובו ימי החול
 האוויר, העפר, המטר והאש
 גם אתה,
 גם אתה,
 תתחדש.

אחרי החגים יתחדש הכל.

במסע שלא נגמר
 בין שדות הצל ושדות האור
 יש נתיב שלא עברת
 ושתעבור
 שעון סמוי מן העין
 מצלצל לך
 לא נשלמה אהבתך

אחרי החגים יתחדש הכל.

עייפות בלתי מוסברת.
 פיק ברכיים לא מובן
 צל שרב על כל הדרך,
 ואבק לבן
 אבל עודך משווע
 לגשמי ברכה
 עוד רחוקה מנוחתך

הפינה הויזואלית

גלעד שליט חזר הביתה !!

אין ספק שרובנו ככולנו שמחנו על שיבתו הביתה בריא ושלם לאחר תקופה לא נעימה (בלשון המעטה)

ראש הממשלה עצמו קיבל את פניו והרמטכ"ל חיבק אותו ואמר: "אתה גיבור!"

"אתה גיבור!"...?.....!?

רגע..... רגע.....

הרי גיבור הוא דמות לחיקוי של הבאים אחריו. ומה בדיוק יש כאן לחקות?

גיבור טרגי, מילא, אבל גיבור!!

לא נפלנו קצת על הראש?

או קיי.... נניח....

אז מה קשור הפירות כאן?

אלו פירות התאווה הגדלים במקרה זה, אצלנו בגינה ומבחינתי מסמלים את התאווה שיש לנו כישראלים לכל מיני גיבורים

(וחוץ מזה יש לי כעת תרוץ להכניס את התמונות כאן)

The Village Voice 28.10.17

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 1 - #26

Village News: Well, we've weathered the holidays and things are going back to normal. Now that the New Year is officially started we must remember to dream and strive to make our dreams a reality. So how do we feel now that Gilad Shalit is finally home? We dared to dream for the 5 years and 4 months while he was held prisoner and his picture and story were part of every household, on every news program and in the minds of many. Now what??? We wish him only the best but now we have time for other dreams: proper medical care and social justice (or the cost of living in this country) seem to be the next two big issues we have to confront...that is before taking on the parliamentary system that we've used up to now and doesn't seem to represent anyone but the political afficiandos. We just have to remember to share the love we have in our hearts with many and try to do no harm....

Many thanks to Terry Lapping and Dorit Rosenkrantz Inc. for the organization and work that they put into making our Succoth Holiday so rewarding. The joint effort of Kabbalah L'Am on the meaning of the festival was well done as was the lecture by Giora Goodman on the Americanization of Israeli music. Hope we don't have to wait years for another lecture by Giora!

Anyone missing the Pishpishanti activities the following day really missed something wonderful. Creative activities galore, fresh pitot on the taboon and the Give and Take market went over very well with everyone. In the afternoon the traditional soccer game in memory of the late Zvika Kornblitt was finally won by the army guys over the adolescents ...but they had to work hard for victory!

The children also had various activities over the holidays, including an outing to the Agamon HaHula nature reserve where they learned how to deal with people who had a variety of limitations. A blind woman told them about using her 'Seeing/Eye' dog. They played soccer with a group who were on wheelchairs, and had to name the flavor of icecream while their eyes were covered. They also got

to haike around the area and see the wide variety of migratory birds that flourish there on the way to Africa for the winter.

Mazal Tov to grandparents Libby & Len Weintraub, grandma Carol Lupov, parents Rina and Joel Kerem and the entire family - who celebrated Idan's Bar Mitzvah last weekend. He had his Aliya L'Torah in the synagogue in Mishmar HaYarden.

Want a special treat? Try walking the perimeter road at dawn or dusk and see the fields ready for rain or watch the flocks of birds taking off or landing for the night...not to mention the fall flowers which can now be seen. It's actually a double treat: once for the peace it can bestow and second for the health benefits of actually taking the walk and exercising.

To those who are ill, we wish you a speedy recovery and hope to see you about before too long.

Reminder: if you have bulbs that are unplanted, now is the time to do it - before the next rain.,,and then wait for what spring will bring.

Dorit and Avi will be writing the news next week so, if you have anything for print, just call them. In parting I would like to remind you to do acts of random kindness and help make the world a better place. Have a great shabbos.

Ari and the Steiners

Birthdays:

30.10	Victor Ben-Reshef Karni Bat (Pearlson granddaughter)	31.10	Sivan Glazer (Broer granddaughter)
04.11	Shani Cohen-Ne'eh	02.11	George Ney Kfir Ben-Zvi (grandson)
05.11	Johnny Frank	05.11	Eric Aliev

Anniversaries:

30.10 Frankie & Phil Glick
31.10 Emily & Or Oren
05.11 Dalia & Udi Wagner
Hanna & Richard Easton

Commemorations:

06.10.75	Mrs. Lucy Aptroot	בחשון תשל"ו	א'
19.10.09	Blanche Levi	בחשון תש"ע	א'
05.11.78	Mrs. Asia Nemenov	בחשון תשל"ט	ב'
03.11.81	Phyllis Latovitz	בחשון תשמ"ב	ו'

NOTICES

New KH Telephone Books Available

May be purchased in the main office (Tzila) for 5 NIS/ea CASH

We apologize in advance for any mistakes.

Naomi

NOVEMBER - HEALTH MONTH

As in previous years, November will be devoted to various health topics.

There is a full schedule on the notice board but here is the first week:

On **Monday 31.10** there will be a **swimming lesson** for parents and infants with **Talia Even-Danan** in the 'Shapirit' pool at 16:00.

On **Thursday 03.11** - first aid with **Yifat** at 17:30 in the Club room.

On **Friday 04.11** - lecture on **Orthopedic Problems and Aging** by **Ofer Nitzan** at 10:00 in the Mifgash.

Have a good week!

Nurit

Beware - Children Crossing

This article is written because I have small children and I'm scared for them. You could say that the writing has been on the wall for a long time, but we either don't notice or don't care. Example: last week in one of the Galilee kibbutzim a child of 8 was hit by a car while riding along on his bike. He was hospitalized and seems to be OK but only time will really tell. I can assure you that for the parents and the driver, not to mention the child, there will be scars. And now to us...

Last week on the way home along the path from the dining room towards the swimming pool, 3 cars passed us - and it's quite a narrow road that I was walking with my children. Even though I teach the children that on entering every road they have to look both ways, it often isn't sufficient for the speed at which cars travel, the sudden bends and turns and the narrowness of the roads. Do our drivers note that once they enter the confines of the kibbutz they are only supposed to travel at 15 kmh? Do they realize that little children can be beyond any turn they take?

PLEASE, DO NOT DRIVE on pedestrians only pathways (like along the top of the Hermon project). If you **MUST** travel on the internal paths, **PLEASE SLOW DOWN !!! PLEASE REMAIN VIGILANT WHILE DRIVING !!!**

I would also like the Planning Committee (under the auspices of Uri Shuval) to complete their long overdue exercise on planning one way roads and putting up road signs that will convey the urgency of the issue. This is especially relevant during the hours when the school bus picks up and drops off children and parents drive children in from every direction in order to make the bus on time.

Try driving around the perimeter roads as much as possible instead of directly through the kibbutz. We've been lucky up to now...and I hope it continues. But we also have to be sensible.

Mia Tikochinski